

KURÝR

měsíc klasů 1976

časopis
3
jihlavských samců

Plnou tornu zážitků,
křídla hledačů krásy
a nebe jako džiny

na
**VELKÝCH
VANDRECH**

přeje všem kamarádům a kamarádkám

KURÝR

Kamarádi a kamarádky!

Zavřete na chvíličku - jen docela malou chvíličku - své oči a vyslovte pomalininku a potichoučku ta dvě slova - v e l k ý v a n d r ... Nic? Zkuste to tedy ještě jednou a zároveň si nechte před svým vnitřním zrakem defilovat urostlé smrky, drobné mravence, křičící sojky, stříbrné placky rybníků, švestkovou modř večerní oblohy, zurčící rozverný akord bublajícího potůčku, čistý majestát lesní studánky ... Ještě nic? Á, přece! Nějak se vám rozjasnila tvář, oči hledí kamsi za obzor a nohy - no, jen si všimněte - nohy se začínají chvět v tušení velké cesty do neznáma.

Co je to velký vandr? Samozřejmě mi odpovíte jak u tabule ve škole, že to je něco málo trampů, něco málo trampů, spousta volna a lákavá cesta před nosem.

Ti hloubavější a ti s lepší pamětí navíc dodají, že to je taky třeba poslední hlt vody přenechaný kamarádovi, poslední skrojek chleba, podaný hladové kamarádce, spousta kanady a nesmírné množství zážitků, které nelze prožít nikde jinde a nikdy jindy než právě na takovém velikém putování.

Duše poetické si vzpomene, že velký vandr je velikým zdrojem inspirace, z něhož se dá těžit ještě třeba v unoru.

Kytaristé a hlavně banjisté dodají, že to je nějaké to kilo navíc v zátěži, kterou musí na hřbetech vláčet cestou necestou. /Nepřiznají však už, že večer u ohně by se cítili bez svého nástroje jako bezrucí.../

Nejeden tramp - zvláště z těch starších - si dojat vzpomene, že právě na velkém vandrování zhlédl svou squaw, a že to pro něj znamenalo kromě velkého vandrování ještě také veliké tokání.

Pesimista si zase vzpomene, že třeba u Kunžaku musel vybalovat celou tornu, když je kontrolovala hlídka VB a on si uložil průkaz neprozřetelně na dno torny, či že strávil s partou kamarádů několik hodin na některé rotě pohraniční strážě na Šumavě, když si spletli směr a dostali se k hraničnímu šutráku.

Ale ať už jsou zážitky veselé nebo poznamenané trochou smutku, určitě si je nedá žádný tramp vzít za nic na světě. V dnešní době, kdy nás technika zatlačuje stále hlouběji do lesů, kdy nám uspěchaná doba nedává příliš možností k rozvinutí citu pro všední krásu přírody, kdy nám pracovní vytížení nedopřeje příliš mnoho myšlenek na něhu, přátelství a štěstí, hledáme ho všichni tam, kde se ještě skrývá, uschováno pod koberci mechu, v korunách borovic, v tichu kapradinových porostů, v mlžném oparu jitřních rybníků. Hledáme ho tam, kde nám ho neruší klaksony aut, výfukové zplodiny motocyklů, řev tranzistorových přijímačů, ani konvence společnosti, v níž žijeme.

A nacházíme ho. Nacházíme ho našima očima dokořán rozevřenýma nad zázračným zjištěním, že ještě tak docela nevymřelo, že ještě zůstává.

Kéž zachová Manitou naši krásnou přírodu i příštím generacím, které budou žít v ještě přetechizovanějším a uspěchanějším světě a budou mít o to větší potřebu najít pro svou roztěkanou duši hojivý balzám.

Kamarádi a kamarádky, přičinme se o to i my. Pomozme lesům k jejich očistě, pomozme vysazovat nové lesy, zalesňovat spáleniště po lesních požárech, chovejme se k přírodě tak, abychom jí alespoň částečně splatili to, co nám tak velkoryse a nezištně nabízí. K tomu zdar, vůli a sílu přeje

Patrick

LINORY: AMO

T.O. OLD ZÁLESÁK - Havířov

kurýr

★3★

přivezl...

Zážitok

Sobotňajšie ráno ma vítalo spevom vtáctva a hlasom kamaráta: "Vstávaj! Raňajky sú hotové!" Zvyčajne sa dám nachytať týmto budíčkom, ale väčšinou sú ešusy prázdne a miesto čaju buble v potoku voda. No dnes - čuduj sa, svete - dnes to nieje chyták. Po dobrých raňajkách by sa patrilo ešte si ľahnúť, ale aby som skryl svoju lenivosť, už sa ženiem do roboty... "Pardi! Prinesieme drevo na ohradu. Opravíme studničku, nachystáme na oheň a môžeme sa potom zvaliť. Ja s Rockym budeme nosiť, Mirko so Slonom píliť a Bědo pripraví na oheň." A hneď aby som podporil svoju reč, bral som sa do lesa. Hľadáme, nosíme suché stromky, a keď zjistíme, že v zápale práce sme sa zatúlali ďalej, zrazu počujeme buchot sekery. Zmeraveli sme ako snáď pred dobami Indiáni a zabodli svoje orlie zrak v smere hluku. V hustníku sme zbadali štyroch "tiež trampov". Jeden rúbalo do klátika, druhý strúhal prútik, tretí prikladal surový koreň na ohnište a štvrtý vyrezával krásny nápis "OKLAHOMA" do živého stromu. Vrátili sme sa ku kamarátom a po krátkej porade sme sa dohodli, že ich navštívime. Poberali sme sa teda k nim a hneď zostra: "Mládenci, nevieme, kto ste a čo ste, ale sem nepatríte. Nemáme radi takých, čo ničia prírodu trebárs vyrezávaním alebo sekaním do živých stromov. Tuto noc tu ešte môžete zostať, ale viac vás tu nechceme vidieť!", vravím v zápale hnevu.

Večer tam už neboli, ale čierna spomienka na tento zážitok hryzie stále. napísal Lilik, z osadnej kroniky opísal

U Srní se pělo

B A Č A, T.O. Colorado River, Bratislava

26.června t.r. byl u Srní zdařilej potlach T.O. Hraničářů z České Třebové. Moc se mi líbila organizace - zpěvy bez přestání - starý trampský písne u nás málo zpívaný, ceny žádný-jen placky, ale zato pěkně provedený.

Zpívali Hraničáři, Rackové, Tuláci, Zelené údolí, Korzáři, Haluzáci i Švencíři. Bylo to moc fajn.

S E Ň O R, T.O. Švencíři

Řádky z jihu

Ahoj ze slunného jihu. "Kurýr" vypadá dobře a je důležitý, že existuje. Bratislavská T.O. Tuláci vydala taky tiskovinu "Na vandroch s T.O. Tuláci", což jsou většinou zveršované příběhy osady - humorné i vážné...

Je to smutný, ale s trampingem je to u nás dost slabý a to zřejmě od té doby, co byl v Budějicích sjezd těch narkomanů a hippies asi před dvěma lety. Bylo to rozehnaný, ale režim na trampy je od té doby tvrdší.

My sami moc na sleziny nejezdíme, když tak na pozvání a to někam dál, takže nejsme tak dobře informovaný o tom, co se děje třeba v Týně N/Vlt. Hodně jezdíme na Šumavu a poměrně dobře ji za ta léta známe. Mohu říct, že tak krásnou a zároveň drsnou přírodu jsem ještě nikde neviděl. Napadlo mi, že by šlo možná o nějaký takový cestě napsat do Kurýra...

My teď máme v plánu zanášet do trampování trochu sportu jak bylo dřív zvykem. Ještě ani nemáme tušení, jakou to bude mít odezvu. Bude se to muset projednat taky v partě, protože ne všichni jsou pro.

O L I, T.O. 3. MÍLE, České Budějovice

Pozn.: Těšíme se, Oli, na povídku ze štreky po Šumavě a prosíme bratislavské kamarády, aby zaslali svou tiskovinku i redakci Kurýra.

Od renesance k trampingu

S použitím dostupných pramenů píše Patrick

3

3. WOODCRAFT

Z některých zásad filosofie H.D.Thoreaua vychází ve své výchovné práci americký spisovatel, malíř, zálesák a velmi dobrý znalec přírody Ernest Thompson Seton, zakladatel woodcrafterského hnutí. Narodil se roku 1860 v Anglii. V pěti letech se odtěhoval s rodinou do Ontaria v Kanadě. Tam mohl jeho otec spíše najít obživu pro svých deset synů a tam se malý Ernest seznámil s tvrdým životem v lesích, které si musela rodina podrobovat. V deseti letech odchází do Toronta do školy. Protože se zde nebývalou měrou projevilo jeho kreslířské nadání, vysílá ho škola na studia do Anglie. Studuje na Královské akademii v Londýně, kde se zajímá především o přírodovědu. V roce 1881 se navrácí do Ameriky, kde však nenachází uplatnění svých znalostí. Začíná tedy studovat dále zoologii v Manitobě. V těchto letech zkouší farmaření, seznamuje se s životem Indiánů a loví. Po jisté době se dostávají jeho první úspěchy při kresbách zvířat. S úspěchem vystaví kresby i v pařížském Salonu. V té době je na jistý čas finančně zajištěn, neboť mu vychází v USA t.zv. Velký slovník, v němž je na tisíce jeho kreseb. Od roku 1894 žije v New Yorku a nejméně jednou do roka se vydává na měsíc či dva na cesty Amerikou. Cestuje od Aljašky až po Mexiko, pěšky, na koni i v kanoe. Stává se nedostižným v oblasti znalostí zvířat i rostlin, bojuje proti jejich hubení.

Své zkušenosti shrnuje do mnoha článků, statí i knih, z nichž většina je psána populární, nevědeckou formou a tím určena pro nejširší veřejnost. Jeho knihy jsou určeny především mládeži, z níž si přeje vychovat všestranně zdatné jedince. Proto také roku 1902 zakládá první organizaci chlapců a dívek, jejímž cílem je seznámit mladého člověka se životem v přírodě. Organizace nese jméno Woodcraft Indianů - Indiánská lesní moudrost. Toto hnutí se brzy rozšířilo po celých Státech. Seton ho nazývá "schematem, dle něhož lze vytvořit člověka s modrou oblohou v pozadí." Jeho myšlenku využívá v roce 1908 anglický generál Sir Baden-Powell k založení polovojenské organizace - anglického skautingu.

Svou první knihu - Molly Cottontail - příběh zajíčka, vydává E.T.S. roku 1889, pak rychle za sebou následují další: Lobo, Děti divočiny, Wab, Ze života severních zvířat, Matka liška, Za sundhillským jezelem, Monarcha, Svitek březové kůry a další. Nejznámější je román Dva divoši, obsahující značné množství autobiografických faktů, napsaný na popud Rudyarda Kiplinga, Setonova přítele. Svitek březové kůry a Dva divoši se staly základními kameny Setonova Woodcraftu.

Slovem "WOODCRAFT" míní E.T.Seton život v přírodě v nejširším slova smyslu. Cílem je mu výchova všestranně rozvinutých silných jedinců ušlechtilých charakterů. Prostředkem této nepolitické výchovy je mu příroda, život v ní a poznávání života Indiánů, mezi nimiž nachází krásné a kladné vzory. Seton vytváří kult přírody, ale jeho výchovné působení má řadu kladů. Učí mládež lásce k přírodě, vychovává k samostatnosti a přátelství mezi lidmi. Symbolem celosvětového Woodcraftu je čistý bílý indiánský štít s modrými buvolími rohy. Modrá barva je zároveň barvou Woodcraftu, symbolizující jeho heslo: S modrou oblohou.

Hnutí Woodcraft je možno považovat za první tábornické hnutí v plném smyslu slova.

Jak jsem již podotkl, ze Setonových myšlenek vycházel i Angličan Baden-Powell, který byl Setonem přizván do poradního sboru Lesní moudrosti. B.Powell v jednom ze svých dopisů, zaslaných Setonovi 31.10.1906 píše: "Naše zásady jsou prakticky tytéž, ledaže mé nevyžadují své vlastní organizace." Historická skutečnost je však taková, že v r.1908 zakládá v Anglii svou vlastní organizaci Boys Scouts, využívaje plně Setonova díla v oblasti zálesáctví. Skauting se lavinovitě rozšířil po celém světě a zaplavil i Ameriku, a tak se v roce 1910 stává Seton i náčelníkem Boys Scouts of America. Udrzuje v rozsahu svých možností původní nepolitický charakter hnutí. Proto již v roce 1916 je z Boys Scouts of America vyhoštěn a vede pouze woodcrafterskou organizaci.

(dokončení kapitoly a pokračování seriálu v příštím čísle)

POŽÁR V ARÉNĚ

... AMO... TO OLD ZÁLESÁK
Haviřov

Práší se z lidských úst
stejně jako z lonské suché trávy.
Svádí se boj se vším
co odumřelo na poli slávy.

Lehounký vánek přináší
zápach spálené země -
- jedné velké arény. Zábavy sémě...
Neregulérnost boje... Fanfáry netroubí...

Sám vítěz trochu otřesen;
vítězem bez boje, popálen.
Tisíce mrtvých, zmrzačených,
do konce života poznamenaných.

Vyhlaste válku pořadatelům těchto her !
Hoďte je na hromadu a nechte soutěžit
za pachu ohně a škvařících se těl !
Ať poznají boj a vědí
co znamená p ř e ž í t !

BALADA PRO KYTARU *Patrick*

Pryč jsou mé city plamenné.
Ty nikomu už neuvaří.
Moje srdce je z kamene
a duši mé jen rozum radí.
Své dávné touhy zmatené
jsem utopil v kdejakém baru.
Snad proto, slečny vážené,
dnes radši drnkám na kytaru.

Ty chvíle jsou tak vzdálené...
Kam zmizelo mé zlaté mládí ?
V letní besídce sroubené
dnes znovu chlapec dívku svádí -
to období je neměnné.
Vášen umí hrát na fujaru...
Já však v košili zelené
dnes radši drnkám na kytaru.

Na konci svého ramene
už nemám - jako kdysi - páru.
Tak na balvanu z křemene
dnes radši drnkám na kytaru.

Jdi do lesů *vždy*

Na měkký koberec mechu
tíše kladeš své kročeje...
Nuže, zanech svých vzdechů,
vždyť zde ti vždycky dobře je !

Vdechni vzduch svěží-plnou hrudí-
lesům běž svoje srdce dát.
Až ranní rosa chladem vzbudí,
potká tě věrný kamarád.

Hej, nandej na sebe modrý džíny

Stejně jako dříve patřily k vybavení každého trampa štrukturové pumpky nebo později manšestrové kalhoty, nedokážeme si dnes pořádně představit vandráka bez džín. Nenosí je pouze trampové - staly se svou praktičností uniformou celé současné mladé generace. Mohou být nové, vybledlé, roztřepané i zašíváné, ba i vyšíváné, úzké, široké, dlouhé, krátké, z modrého plátna - klasické bluejeans, dvoubarevné, s cvočky, květované, i z nového úzkého manšestru.

Kdo způsobil, že zaplavily svět?

Na nápad šít tyto kalhoty přišel bavorský emigrant židovského původu Levi Strauss, který v době zlaté horečky přijel v r. 1850 do Kalifornie, přiláčen možností rychlého zbohatnutí. Přivezl s sebou balíky hrubého bavlněného plátna, které koupil v Paříži. Původně je chtěl prodat zlatokopům na stany a vozové plachty. Spíš než stany a plachty však chyběly drsným mužům Divokého západu řádné kalhoty. A tak mladý Strauss s již poangličtělým křestním jménem Lewis proměnil celou zásobu "denimu" na kalhoty. / Denim je zkomolený název toile de Nimes, hrubého bavlněného materiálu vyráběného v minulém století v Proven-ci a vyváženého do celého světa. / Z podobného materiálu šili kalhoty dlouhá léta janovští námořníci a výraz jeans / džínsů / pochází z americké výslovnosti francouzského názvu přístavu Janova - G e n e s.

Byly to kalhoty velmi tuhé, přiléhavé, s mnoha našitými kapsami. Strauss řadu let tento prostý model vylepšoval a v San Francisku založil první továrnu. Nápad ke cvočkování kapes mu vnukl jeden ze zlatokopů, který měl ve zvyku plnit kapsy svých kalhot vzorky materiálu, který měl zrovna v práci. Pod tíhou minerálů se mu kapsy odtrhávaly...

Potom už bylo třeba pouze proštepovat jeden ze švů oranžovou nití, opatřit kalhoty mosazným nýťovým knoflíkem, našít pod pásek koženou cedulku s firmou - a klasický model Lewisek a Straussek byl na světě.

Džínsy vešly do americké mytologie. Jsou neodlučitelnou a neodlučitelnou součástí stále živé legendy Divokého západu. O jejich výhodách se vypráví nespočetná řada barvitých historek.

Například v době, kdy se stavěla slavná železniční trať v Utahu, byly prý utržené spoje mezi vagóny nahrazeny svázanými mokrymi džínsami. Lewisky nezklamaly a na dlouhý táhlý kopec s desetistupňovým stoupáním vytáhly deset těžkých vagónů.

Nebo jiný příklad - za život jim vděčil jeden dělník z Texasu, který zůstal viset za kapsu na háku od výtahu a několik minut tak strávil nad propastí. Díky pevné látce prý zůstal naživu.

Dlouhá desetiletí byl název Lewis synonymem džínsů. Časem se rodinný podnik změnil ve velkou akciovou společnost, jenž je snad největší konfekční firmou na světě. Sdružuje nyní ochranné známky firem a značek zvukných jmen jako např. SALIK, RIFLE, apod.

Již stará moudrost praví, že dobré zboží se chváří samo. Není se proto čemu divit, že jsme je i u nás v Československu povýšili na téměř každodenní nutnost. I náš konfekční průmysl v posledních letech vyrábí napodobeniny džínsů, kterým však stále ještě chybí to, co je proslavilo - pevnost, přiléhavost a vzhledové i užitkové klady, které bezesporu americkým džínsům nechybí.

K A * N A * D A

Jeli tři trempíci z vandru a měli jen dva lístky, protože na třetí jim nezbyly "franky". Černocho tedy zabalili do celty a schovali pod lavici.

"Co to máte pod lavicí?", táže se podezíravý průvodčí.

"Ale, sklo. Sklo vezem..."

Průvodčí jim za mák nevěřil a kopl do celty, odkud se ozvalo: "Cink, cink, vole, vole."

Jistá trampská osada se setkala ve vlaku s poněkud silnou dámou. Hubenej Johnny z ní nemohl spustit oči. Dáma si toho samozřejmě všimla a praví:

"Co koukáš, trampe, tos ještě nikdy neviděl lejdý?" Johnny vykotal: "I viděl, viděl, ale nikdy tolik najednou..."

"Prosím tě, Vedy, co porád vobcházíš ten les?"

"Ale, hledám lesní roh..."

S L E Z I N A

Každej čtvrtek na skále
Patrnick Hrocha štengruje,
aby byla nálada,
zápolí se strunami.

Kdo má svoji vleklou žízeň,
ten si vezme z domu příděl;
a kdo je už velkej lump,
ten si zase vezme rum.

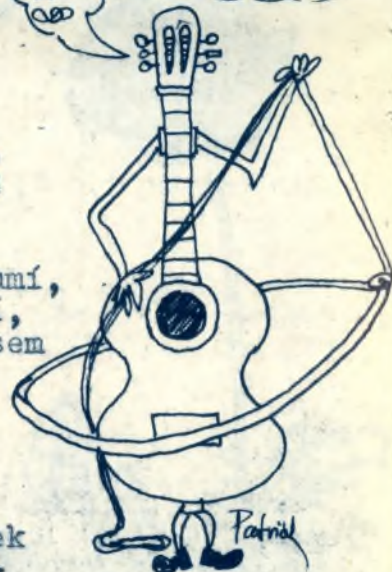
Každej se chová, jak sám umí,
Belgie mluví, Milda střílí,
Myšák s Mikym se svým lasem
ve krinolině se svíjí.

Shorty trápí kytaru,
Vědy ničí sekeru.

Senor se psem u nohou
těší holky pralinkou.

A proto příští čtvrtek
s humorem a kanadou -
- hlavně s dobrou náladou!
Nashledanou! A R N Y

Tramp byl, je a bude
a padoury honit půjde!

Tmavá zimní noc... Dva trampi se vracejí z hospody a jeden povídá: "Bože, slyšíš, jak ten sníh křupe pod nohama?" "Houby, Ferdo, šlapeme po skleníku!"

"Frede, co je to vaku-um?"

"Mám to, dědku, v hlavě, ale nemohu se vymáčk-
nout!"

"Ty, Fanny, ty máš ale špinavý nohy!"

"Jen se koukni na ty svoje, Pidi vajzlíku!"

"No jo, ale já vandru-
ju vo pět let dýl!"

Do dnešní kanady přispěl
svými psanými vtipy Arny.

A co vy ostatní? "Kanada" čeká!

Beze slov

Zas abych ..SHORTY.. šel jinam

Dojdu k lesu, tiše vydechnu a zvolním
krok.
Teď už nemůžeš spíchat,
říkám si v duchu,
rázem se z tebe stal jiný člověk.
Nahodíš uzdu a nedáš se tou
pěknou cestou;
je sice lákavá,
ale brzy by ses na ní nudil.
Jdeš a vnímáš krásu kolem sebe...
...ale počkej !!!
Zhnusen se obračís. Ano, byli tu lidi ;
plech a papír ze svačiny dláždí jehlič
smutek naplní ti srdce... Ty odcházíš.
Už nevnímáš okolí,
mlha obestřela tvé smysly
a se sklopenou hlavou jdeš,
jakoby to už nebyl ten les,
do kterého jsi zrána vešel,
ale jedno velké smetiště.
Ani veverka, když se ti mihne přes cestu
nevzbudí tvůj zájem - a tak rád
ses na ně díval !
Smuten odcházíš.....protože lidi navštívili les !

co je štěstí ..BELGIE..

Vlčí máky hoří
jak oči uplakané,
když slunce z mlh se noří
a s rosou v travu skane .

Jehličí když krásně voní,
tisíce srdcí k tobě kráčí ...
Štěstím slzy oko roni
a duše má křídla ptačí .

Teď vím, co je štěstí ryzí.
To není zlata třpyt;
vždyť moc a sláva jsou mi cizí.
Štěstí je volně žít !

Jimmy

hudba a text Patrick

U OHŇŮ V TÁBORECH SEDÁVAL RÁD, VŠECH OSAD VO KO-LÍ BYL KA-MARÁD; SE SVO-JÍ KYTA-ROU SE MI-LO-VÁL, KYŽ O SVÝM ŽIVOTĚ U PRAVO-VÁL.

1. U ohňů v táborech sedával rád,
všech osad v okolí byl kamarád;
se svojí kytarou se miloval,
když o svém životě vypravoval.
2. Desítky potlachů, tisíce mil,
bezpočet kámošů, dokavád žil...
Škoda, že mezi nás nepřijde zas...
Proč nám ho vzala smrt
na věčný čas ?
3. Jimmy už nežije, ... Vše pomíjí,
jen lesy zpívají svou melodii...
Jak rád ji poslouchal Jim častokrát
než navždy odešel věčný sen spát !

bazar servis*

Bazar-servis je služba pro kamarády a kamarádky, kteří cokoliv shánějí nebo nabízejí. Je zcela zdarma. Při zaslaném inzerátu přiložte pouze známku v hodnotě 60 hal. na zaslání odpovědi na váš inzer. Při odpovědi na inzerát uveďte značku inzerátu a číslo kurýra, v němž vyšel.

▶ Koupím lichoběžníkovou vojenskou maskovanou celtu. Nabídněte cenu. Zn.: "Zachovalou".

▶ Sháním dvoukrkou kytaru a loutnu. Koupím - nabídněte. Zn.: " Nabízím housle 3/4 ".

OBLASU

- tentokrát na otevřený dopis sheriffům tramských osad Jihlavska "Co vy na to, sheriffové ?"

" Ten sněm sheriffů - to je podle mého názoru věc dobrá a potřebná; my tomu kdysi říkali PALAVER. Víím, že moc osad bude proti náky organizovanosti, ale myslím, že by to potřebný bylo, i ta Unie by byla možná, ale to chce náky lidi, co by něco chtěli dělat - ať už třeba jenom turnaje /wolleyballový např./, memoriály a sport vůbec ; no a to chce mít adresy osad i trampů - samotářů a za věc trampingu bojovat i na hřištích Sokola nebo SSM, a tak dál...

Nedávno jsem měl bláhovej nápad, že by všichni skuteční trampí měli mít např. odznak ; i návrh jsem už na to udělal ; podle kterýho by byli "organizovaní" trampí rozlišení od "takytrampů", ale to zatím nejde... napsal do KURÝRA nestor jihlavských trampů, kamarád Señor z T.O. Švencíři. Znovu se ptám - CO NA TO VY OSTATNÍ ???

KURÝR - měsíčník jihlavských trampů *redakční rada: Patrick, Belgie, Hroch... Uzávěrka čísla vždy 30. dne předchozího měsíce... Příspěvky zasílejte na adr. Patricka... Vychází nákl. 10 výtisků... Zdarma ! Neprodejné !... Toto číslo vyšlo s ohledem na velké vandry s předstihem - již 15. dne měsíce blesků... Upozornění: Příspěvky nejsou a nebudou honorovány ! Nevyžádané příspěvky redakce nevrací. ... Měsíčník je vydáván pouze pro vnitřní potřebu volného tramského hnutí.